

Når jeg tænker på De Konservatives holdning til arbejdsmiljøet i de mange debatter, vi har haft omkring arbejdsmiljøet og indsatsen for et bedre arbejdsmiljø, så er jeg nødt til at spørge fru Gitte Seeberg: Hvad bygger man et sådant udsagn på i Det Konservative Folkeparti?

Jeg har Det Konservative Folkeparti lidt mistænkt for at være ude på kanten eller i hvert fald så langt ude, at vi kan begynde at tillade os at bruge ordet naivitet, hvis man virkelig har den opfattelse i Det Konservative Folkeparti, at mindre nedslidning, mindre udstødning fra arbejdsmarkedet kommer af sig selv.

Skulle der nu være en eller anden undersøgelse, som jeg skulle have overset, som peger i retning af det, Det Konservative Folkeparti her siger, vil jeg gerne belæres om det. Der er intet, der tyder på, at det udsagn, som fru Gitte Seeberg her kom med, holder stik, men jeg vil gerne korrigeres, hvis det skulle være tilfældet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Nu har jeg kun fru Pia Kjærsgaard stående til en kort bemærkning, og så håber jeg, vi kan gå tilbage til ordførerrækken, efter at fru Gitte Seeberg har svaret.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Til alle de dér fremtidsudsigter med, at der bliver mangel på arbejdskraft, må jeg sige, at nu er vi ved at være sådan lidt langt ude, når man samtidig har sat pensionsalderen ned til 65 år. Hvordan vil man forklare det?

Jeg synes godt nok, at det her forlig allerede er ved at skride, inden vi overhovedet har stemt færdigt om det. Jeg synes, det her er endnu mere rod end det, jeg sagde i mine første bemærkninger. Det bliver mere og mere rodet. Det bliver spændende at se de næste forhandlinger, der kommer om denne her efterløn, for det lader til, at der faktisk ikke rigtig er noget forlig, sådan som jeg kan bedømme det efter denne her debat.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til fru Pia Kjærsgaard: Det er en gang populistisk vrøvl, der blev sagt her. Undskyld, jeg siger det. Jeg har været oppe og sige min mening og vores holdning til det forlig, der er indgået, nemlig at det er et forlig, der skal række et

stykke ud i tiden. Det er så også et svar til hr. Peter Duetoft.

Det, der måske har været De Konservatives problem, er, at vi faktisk ikke har fortiet noget og ikke har holdt noget skjult for befolkningen. Vi har sagt tingene, som de er, og det er også det, jeg siger her. Vi er nødt til at se kendsgerningerne i øjnene. Befolkningssammensætningen vil ændre sig i løbet af nogle år, og derfor vil Det Konservative Folkeparti ikke herfra garantere, at efterlønnen varer i al evighed. Vi har jo set eksempler på, hvordan det er gået partier her i Folketinget, som har udstedt dækningsløse løfter.

Til hr. Poul Erik Dyrhund: Det kan godt være, at jeg udtrykte mig dårligt eller forkert, men der er ingen tvivl om, at der i fremtiden – er jeg overbevist om – vil være færre nedslidte. Det er også en opfattelse, som deles af andre. Arbejdet bliver forhåbentlig, og den vej går det også, mindre manuelt og mindre ensidigt og gentaget arbejde, og alene af den grund er jeg overbevist om, at der forhåbentligt vil være færre, som i fremtiden vil komme til at tilhøre gruppen af nedslidte.

Og til hr. Frank Aaen har jeg for så vidt ingen kommentarer. Hr. Frank Aaen konstaterer, at vi har to modsatrettede opfattelser. Det kan jeg kun give hr. Frank Aaen ret i.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jes Lunde som ordfører.

Jes Lunde (SF):

Finansloven, de tre tykke bøger på tilsammen 2.800 sider, plejer ikke at være nogen folkesag. Men i år er der lavet et finanslovforlig, der har fremkaldt et folkeligt engagement af en sjælden styrke. Oprøret er fuldt forståeligt og set fra et demokratisk synspunkt meget opmuntrende. En udvalgt skare af toppolitikere kan ikke længere sidde og snedkerere i fred bag glasdørene i Finansministeriet, mens en sløv befolkning finder sig i hvad som helst.

Efteråret 1998 vil gå over i historien som efteråret, hvor befolkningen fik nok, og hvor vælgeroprøret på dramatisk vis har fortalt Socialdemokraterne, at de er på gal kurs. Galluptal på det laveste niveau siden 1903 er et signal, der ikke er til at misforstå.

Det tog sin tid, inden statsministeren forstod det. I første omgang rejste Socialdemokraterne land og rige rundt og fortalte, at finanslovforliget nærmest kun rummede forbedringer, og det